

[Jens Jørgensen]

satsreguleringsprocenter er forligsstof. Der er indgået et flerkanter politisk forlig om satsreguleringsprocenterne, og da satsreguleringsprocenter – som også det næste lovforslag handler om – indgår som en vigtig del i bemærkningsmaterialet, føler jeg, at det er nødvendigt at sige på nuværende tidspunkt, at jeg ikke på Det Konservative Folkepartis vegne kan tage stilling til selve dette lovforslag. Der er indarbejdet spørgsmål om satsreguleringsprocenter, som er forligsstof, og derfor må det forhandles også uden for denne sal med lige præcis de parter, som indgår i forliget om satsreguleringsprocenterne.

Helge Sander (V):

Jeg må tilstå, at Venstre og ikke mindst jeg selv personligt er noget overrasket over dette og det næste forslag, for helt i forlængelse af hr. Jens Jørgensens indlæg kan jeg sige, at i den sidste debat, der var her i Tinget, inden vi havde en lille pause, nemlig om forespørgslen fra Fremskridtspartiet om arbejdsløsheden, den 14. januar 1993, satte jeg nogle spørgsmålstejn ved hele satsreguleringsystemet, hvilket medførte en række spørgsmål, hvor der måtte kaldes ministre til for at få gjort helt klart, at det, som Venstre fremkom med ved den lejlighed, ikke kunne have noget på sig, for herom var der et forlig blandt syv partier. Det fik jeg, det fik Venstre på det kraftigste påtalt den 14. januar 1993.

Derfor må jeg tilstå, at jeg blev temmelig overrasket, da jeg så regeringen komme med det, vi har på bordet nu, og jeg må sige ganske enkelt, at jeg ikke kan tage stilling til det på nuværende tidspunkt. Jeg har selv mærket på min egen krop, at det er forligsstof, og det må jeg henholde mig til indtil videre.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det siger sig selv, at hvis man får lavet en skattereform og en bruttoficering, og hvad det nu hedder alt sammen, må der naturligvis ændrede reguleringer til af overførselsindkomsterne. Der kan ikke være tale om andet.

Når det er sagt, må jeg sige, at alt afhængigt af, hvordan de forhandlinger kommer til at se ud, og hvordan resultatet bliver af de forhandlinger, kan SF tage stilling til det her. Men der skal ikke herske tvivl om, at reguleringer må der til, hvis man laver de store ændringer, som

der er lagt op til. Det ser vi i øjnene under alle omstændigheder. Vi vil selvfølgelig godt se, hvordan grundlaget for reguleringerne kommer til at se ud.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg vil bare for god ordens skyld sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det var hr. Jes Lunde, der i forespørgselsdebatten den 14. januar 1993 rejste spørgsmålet om respekt for forlig, og jeg vil gerne citere fra spalte 4635:

»Derfor synes jeg, det er interessant for SF at vide, om den finansminister, som vi indgik forliget med, sådan at vi fik sikret, at dagpengene udviklede sig i takt med lønningerne på arbejdsmarkedet, vedstår det forlig.«

Jeg vil også godt nævne, at det var det satsreguleringsforlig, der gjorde, at de seks finanslovpartier i november forhandlede intenst med SF, for at der skulle være et syvpartiforlig om udmøntningen af satsreguleringspuljen. Jeg regner med, at SF ligesom alle andre partier, der har været med i det forlig, selvsagt vedstår forliget, ligesom jeg gjorde på regeringens vegne den 14. januar.

Må jeg citere mig selv fra spalte 4636:

»Jeg vil gerne sige til hr. Jes Lunde, at jeg ligesom hr. Helge Sander fuldt og helt vedstår forliget . . .«.

Og senere i spalte 4636:

»Respekten for forliget ligger i, at man først ændrer det, når man er enige om at ændre det.«

Jeg formoder, at den konklusion også er gældende under en ny regering.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Hr. Henning Dyremose ved udmærket, at når SF har været med i forlig, står vi ved det forlig, der er indgået.

Når det er sagt, må det naturligvis også siges, at det betyder ikke, at man for evig tid ikke kan lave nye reguleringer af overførselsindkomsterne, hvis der bliver vedtaget reformer, som betyder, at reguleringer er nødvendige.

De to ting mener jeg ikke er modstridende. Det er SF's holdning.

(Kort bemærkning).